

Любен Каравелов

Радост и скръб

Радостта е, мой ти брате,
като младичко момиче,
като пролет вов Россия,
като цвете ледениче.
Щом настане първа тъга,
момичето остарява;
щом заслани първа слана,
то цветето веч завява.
А скръбта е многотрайна,
тя прилича на коприва;
ти я тъпчиш, ти я скубаш,
а тя дворът пак покрива.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12032>]